

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Lov nr. 114 af 24. marts 1970 om arbejdsformidling og arbejdsløshedsforsikring m.v. (Folketingstidende 1969-70, FF. sp. 3233, 3605 og 4473; tillæg A, sp. 2369; tillæg B, sp. 673; tillæg C, sp. 321) er senest bekendtgjort ved lovekendtgørelse nr. 373 af 15. august 1980. Loven er senere ændret ved lov nr. 509 af 3. december 1980 (Folketingstidende 1980-81, FF. sp. 688, 864, 2819 og 3331; tillæg A, sp. 1147; tillæg B, sp. 151; tillæg C, sp. 115).

Lovforslaget indeholder, ud over enkelte teknisk/administrative ændringer, følgende 2 elementer:

1. Ændringer i sammensætningen af landsarbejdsnævnet og arbejdsmarkedsnævnene.

Den stigende kommunale medvirken i beskæftigelsespolitikken, den øgede betydning, kommunerne har fået som arbejdsgivere som følge af udlægninger fra staten til kommunerne, samt den amtskommunale deltagelse i afholdelsen af udgifter til arbejdsformidlingen har understreget behovet for en styrkelse af den kommunale indflydelse på ledelsen af arbejdsformidlingen.

Kommunerne og amtskommunerne er repræsenteret i arbejdsmarkedsnævnene, men ikke i landsarbejdsnævnet, som på centralt plan medvirker ved koordinationen og tilrettelæggelsen af den overordnede arbejdsmarkedspolitiske indsats. Dette er klart uhensigtsmæssigt, og det er derfor foreslået, at de kommunale organisationer repræsenteres i landsarbejdsnævnet således, at der tilforordnes landsarbejdsnævnet 1 repræsentant for Kommunernes Landsforening, 1 repræsentant for Amtsrådsforeningen i Danmark og 1 repræsentant for Københavns kommune og Frederiksberg kommune i fællesskab.

Den kommunale repræsentation i arbejdsmarkedsnævnene foreslås styrket således, at kommunerne inden for amtet får adgang til at udpege 3 medlemmer til arbejdsmarkedsnævnet mod i dag 2 medlemmer. For at opretholde fordelingen af pladser mellem kommuner, arbejdsgivere og lønmodta-

gere i arbejdsmarkedsnævnene foreslås samtidig antallet af repræsentanter for områdets lønmodtagerorganisationer udvidet med 1 repræsentant for Funktionærernes og Tjenestemændenes Fællesråd og yderligere 1 repræsentant fra arbejdsgiversiden.

Herudover foreslås ophævelse af de særlige betingelser for medlemskab af arbejdsmarkedsnævnene, som i dag gælder for de amtskommunalt udpegede medlemmer af arbejdsmarkedsnævnene.

Endelig er det foreslået, at direktoratet for arbejdsmarkedsuddannelserne tilforordnes landsarbejdsnævnet. Baggrunden herfor er den store rolle, arbejdsmarkedsuddannelserne spiller i arbejdsmarkedspolitikken, og det nære samarbejde der er herom mellem arbejdsformidlingen og de lokale arbejdsmarkedsuddannelsesinstitutioner.

Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 1, om landsarbejdsnævnet og til § 1, nr. 2 og 3, om arbejdsmarkedsnævnene, jfr. de til disse bestemmelser knyttede bemærkninger.

2. Der indføres en særlig regulering af dagpenge og efterløn for medlemmer, der ikke er berettiget til den højeste sats.

Forslaget har til formål at tilpasse lovens regler om regulering af dagpenge og efterløn for de medlemmer, som ikke har højeste sats, til ændrede forhold på arbejdsmarkedet.

Reguleringen af dagpenge og efterløn til de medlemmer, der ikke er berettiget til den højeste sats, er i den gældende lovgivning knyttet til pristalsreguleringen inden for medlemmets fag.

Ved indgåelse af visse nye overenskomster er den automatiske pristalsregulering bortfaldet eller suspenderet. En ophævelse af pristalsreguleringen inden for et fag betyder, at fagets ledige og efterlønsmodtagere fremover ikke vil få reguleret deres sats, medmindre de inden ledigheden eller overgangen til efterløn har haft en arbejdsfortjeneste, der berettiger dem til den højeste sats.

Denne utilsigtede konsekvens ved ophævelsen af pristalsreguleringen inden for visse fag imødegås gennem en ændring af reglerne om beregning af individuelle satser for ledige og efterlønsmodtagere, således at det sikres, at disse satser pristalsre-